



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 26. Scripta Geofridi Vindocinensis de Investitura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

§. XXVI.

Sæcul. XII.

A. C. 1121.

Scripta Geofridi Vindocinensis de Investitura.

Ad hæc tempora, cum omnia ad celebrandum Concilium Generale necessaria pararentur, referendos esse censeo *Goff. opus 2.*
 Tractatus Geofridi Vindocinensis de Investituris. Is primum Tractatum inscripsit Cardinali Petro Leonis, qui ipsum de hac re consuluerat. Differit vero in hunc modum: *Inprimis firmiter credendum, quod sicut Baptismus facit Christianum, ita Electio & Consecratio faciant Episcopum, tam unum quam alterum necessarium est, ut Vicarius Jesu Christi constituatur. Consecratio vero nulla est, nisi Electio Canonica præcesserit. Clerici Vicarii Jesu Christi sunt in Electione, Episcopi in Consecratione, ceteri omnes Fideles Episcopum quidem expetere, sed non eligere aut consecrare possunt. Quicumque ergo alio modo nomen Episcopi & potestatem sibi arrogat, ille non intrat per ostium, sed fur est & latro. Et post alia: Sunt, qui putant, Ecclesiæ Romanæ omnia licere, eamque per dispensationem posse aliud facere, quam quod Scriptura præscribit. Qui ita opinantur, insaniunt; Ecclesiæ Romanæ non est major potestas, quam S. Petri, & ipsius Jesu Christi, qui non venit Legem tollere, sed adimplere. Itaque*

Sæcul. XII.
A.C. 1121. *potestate a Jesu Christo accepta utatur, non pro sua voluntate, sed juxta Jesu Christi traditionem. Si Papa a quoquam inferiorum suorum moneatur illud corrigere, quod limites Justitiæ excedens fecit, ejusmodi admonitionem eo animo debet recipere, quo S. Petrus S. Paulum, ipsum reprehendentem, tulit. Hæc verba eo magis notari oportet, quod Cardinalis ad Cardinalem scribentis sint. (*)*

Deinde Geofridus affirmat, Investituram, seu potius Opinionem, quod Laici eam conferre possint, Hæresim esse, eadem ratione, qua Simonia Hæresis est, & illam ista multo pejorem, quod semper sit publica & semper Simoniam conjunctam

(*) Ex hoc Geofridi Vindocinensis Scripto notari potest, Cardinales Romanæ Ecclesiæ non credidisse, ejusdem Ecclesiæ Regimen esse Arbitrarium aut Monarchicum.

Contra Protestantes vero probatur, primo quod Fideles, juxta clarissima Sacræ Scripturæ verba in multis locis, crediderint, Romanæ Ecclesiæ Pontificibus, S. Petri Successoribus, collatam fuisse potestatem in universam Ecclesiam, qua juxta Jesu Christi traditionem uterentur. Secundo, quod Fideles in omnibus Sæculis crediderint, potestatem Ecclesiasticam aut Spiritualem a Laicis nemini conferri posse secundum Institutionem Christi. Unde explodendi sunt Mosheimus & Windheimus, cum, in suo Pseudo Jure Eccle-

junctam habeat: non enim ob aliam cau-
 sam hoc jus tam pertinaciter tueri Prin-
 cipes, quam ob commodum temporale,
 ut ab eligendis Episcopis pecuniam ac-
 cipiant, aut electos sibi subijciant. Por-
 ro hanc Assertionem ideo ad censum opi-
 nionum Hæreticarum refert, quia putat,
 quod annulus & baculus Pastoralis sint
 signa sensibilia potestatis Spiritualis &
 Episcopalis, ac proinde sint partes Sacra-
 menti & Ordinationis, quam Laicus con-
 ferre nequit. Geofridus eandem Do-
 ctrinam defendit in alio Scripto ad Cal-
 listum Papam directo, videlicet, Investi-
 turam ideo esse Hæresim, quod esset Lai-
 corum

Sæcul. XII.

A.C. 1121.

Investitura

Hæresis.

Opusc. 5.

I i 4

corum

Ecclesiastico, inani & ridicula verborum jactan-
 tia dicunt: Wir haben die Bischöfe weggeworfen,
 und dafür den Landesfürsten erwöhlet. Nam au-
 diamus S. Irenæum, secundi Sæculi testem, in
 Tractatu contra Hæreses, apud Fleurium tom. I.
 pag. 624. *Cum Ecclesia Romana omnes alie pro-
 pter ejus potentem primatum concordēs esse te-
 nentur, nempe omnes Fideles quacunque orbis
 parte morentur, quia in hac Ecclesia Apostolo-
 rum Traditio ab omnium nationum Fidelibus fuit
 conservata. Et pag 645. alibi de Hæreticis ait:
 Omnes isti ab Episcopis recesserunt, quibus Apo-
 stoli Ecclesiarum curam commiserunt. Cum ad
 veritatis lumen cæcutiant, necesse est, ut in di-
 versas vias aberrant. Quid afferre possint ho-
 dierni Protestantes, quo hujusmodi totius anti-
 quitatis testimonia infringant?*

Sæcul. XII. corum molicio, qua Sacramentum con-
 A. C. 1121. ferre attentarent.

Opusc. 4.

Nihilominus in quodam alio Scripto concedit, Principibus competere, ut Episcopis dent Investituram Bonorum Temporalium, quæ Ecclesia possidet, quia ea a sola Regum munificentia & sub Legum civilium tutela tenet. Idque Geofridus ex auctoritate S. Augustini confirmat, & prosequitur in hunc modum: *Licet ergo Regibus Episcopum electum & consecratum Bonis Ecclesiasticis investire, cui etiam suam Tutelam promittant, & nihil interest, quo signo id faciant. Voluit Jesus Christus, ut gladius Spiritualis & materialis ad defendendam Ecclesiam suam adhiberentur, si autem alter gladius aciem alterius bebetet, contra voluntatem Servatoris agitur. Utriusque potestatis discordia Reipublicæ justitiam & Ecclesie pacem aufert, schismata parit & scandala, animarum corporumque perniciet. Et infra: Ecclesia suam libertatem conservet, sed caveat, ne in usu Censurarum excedat, & nimia sit, sicque, dum rubiginem cupit eradere, vas confringat.* Tum in rem suam citat celeberrimum S. Augustini locum contra Parmenianum, ut ostendat, illum, cui populi multitudo favet, non esse excommunicandum. Ceterum in nullo Scripto antehac notavi allegoriam de duobus gladiis ad significandum

candum duas potestates, Spiritualem & Sæcul. XII.
Temporalem, afferri. A. C. 1121.

In posteriore Tractatu, ad Callistum Papam directo, Geofridus de modo dispensandi sequentes regulas tradit: *Non nunquam ab Ecclesia dispensandum est, sed caveant Præpositi, ne vel avaritia vel hominum favore moveantur. Dispensandi causa sit pia moderatio & charitas, concedant ad tempus fieri, quod est minus perfectum, ne fides periclitetur, ea intentione & consilio, ut tempore opportuno Regulæ observantiam reducant. Consuetudines Ecclesiarum & Monasteriorum quoque per dispensationem mutari possunt, ut majus Bonum minori subrogetur. Qui alia impulsus causa dispensat, non agit ut Vicarius Jesu Christi, sed cæcus cæcos ducit. (*)*

Opusc. 5.

Ii 5 §. XXVII.

(*) Articulum de Geofrido Natalis Alexander inchoat in hunc modum: *Goffridus ex Andegavensi provincia natus nobili genere, in Cænobio Vindocinensi* Ordinis Benedictini, Carnotensis Diœcesis, Monachum induit adolescens. Eiusdem Cænobii Abbas, adhuc juvenis, renunciatus est &c. Et infra; Summis Pontificibus Urbano II. Paschali II. Callisto II. carissimus fuit, ceterum ab adulatione prorsus alienus. . . Ludovico VI. Galliarum Regi venerandum fuit Goffridi nomen &c.*

*Vendôme